

tografičnimi posnetki, da se orjaške kače ne plazijo le po pragozdovih, ampak jih je pogostokrat dobiti v bližini človeških bivališč in je tudi on ulovil največje v sredini vasi. Blizu Tasikmalaje je takozvana jama netopirjev. V jami je na 10 tisoče netopirjev, ki po krivajo stene tako na goso, da ni od skal videti prav nič. Neki Kitajec je v tej podzemeljski votlini tekom enega leta naložil 60 nad 6 m dolgih kač. Predavatelj sam je opazoval množine največje kače golazni v vročih vrelih, kjer je bilo 60 stopinj C.

Da se lotijo velike kače človeka in ga požrejo, je dokazal Kopstein na teh le najnovejših vzgledih: Na manjšem otoku severno od indijskega otoka Celebes se je podal 14letni deček na vrt po zelenjavo. Naenkrat se je ovila kro njega 5 m dolga kača in ga požrla. Ko so fanta iskali, so našli na leno ležečo kačo. Ubili so jo, jej razparali trebuh in našli v njem dečkovo mrtvo truplo.

Na indijskem otoku Sumatra je napadla velikanska kača dva drvarja. Enega je zagrabila za nogo, se mu ovila do vratu in akoravno je tovariš golazen pregnal, je bil napadeni drvar že mrtev.

V nekem drugem slučaju sta prišla dva carinika ravno še ob pravem času, ko je davila 4 m dolga kača deklico in sta jo še otela strašne smrti.

Človek se je v novejših časih na velikih kačah grozno maščeval. Odkar je postalo usnje iz kače kože moderno, izvozijo iz mesta na indijskem otoku Borneo mesečno 50 tisoč kačjih kož. Na otoku Java nosijo klobuke iz manjših kačjih kož.

Domačini usmrtijo kačo na ta način, da jo vlečejo za dolgi rep tako dolgo, dokler ne otrpne in ji potegnejo še večkrat živi kožo s telesa.

Zelo cenijo usnje od velikega kuščarja, ki se imenuje »varane«. Iz glavnege mesta na otoku Java Batavija izvozi na leto 400.000 kož od teh kuščarjev. Največje varane kuščarje je dobiti na otoku Komodo. Dosežejo celo dolžino 7 m.

Zelo nevarni so človeku krokodili. Krokodila je v vodi težko opaziti, ker kaže nad vodo le obe oči ter nosnici.

Najtežje je izslediti krokodilovo gnezdo v džungli. Samica si ustvari gnezdo pred deževnimi meseci in sicer ob reki tako, da je pri po deževju narasli vodi popolnoma zavarovano z nedostopnimi močvirji. Gnezdo je visoko 1 m in je v njem 50 do 80 jajc, ki niso večje od gosjih. Zelo zanimivo je opazovati, kadar prilezejo iz jajc majhni krokodilčki. Najprej se napravi na jajcu majhna in neznatna razpoka. Živalica porine skozi to konec nosu, počasi glavo in odpre žrelo. Ko je smuknila iz lupine, steče takoj v vodo.

*

Zgodovina zibelke.

Prva zibelka so bile materine roke. Pozneje se je začela mati posluževati pletenja iz šibja, v katerem je prenašala otroka. Še danes vidimo pri raznih afriških narodih najbolj enostav-

na sredstva, katerih se poslužujejo, da prenašajo deco na potovanjih. Je zelo zanimivo opazovati, kako iznajdljiva je pri raznih narodih materina ljubezen, ko gre za napravo otroške zibelke.

V Laplandiji na severu spi otrok v nekakem čevlju iz brezovega lesa. Čevlj ima ozko luknjo in je napolnjen s suhim listjem. Listje, med katero so pomešane dlake iz kože severnega jelena, služi novorojenčku kot prav mehka odeja. Kapica iz usnja ščiti otroka pred mrazom, pred dežjem in solncem. Od kapice visijo verižice in stekleni biseri, kar prav čedno izgleda. Edina umetnost, katero poznajo Laplandci, je otroška zibelka. Žena Laplandkinja, ki spremlja moža na lovskih pohodih, no si seboj zibelko in jo obesi pri odmoru na vejo drevesa.

Zibelka, ki je bila v navadi pri starih Grkih, je bila korbica brez ročaja.

Zanimivosti.

Knjiga, ki je bila doslej največkrat tiskana. Od vseh knjig je bilo največkrat natisnjeno sv. pismo. Prvič so ga tiskali leta 1445. Dobrih 500 let za prvo tiskano izdajo je vrgla ameriška biblična družba »Bible Society« sveto pismo med narode v 250 milijonih izvodih. Nekoliko pred izbruhom svetovne vojne je razpečala angleška svetopisemska družba po celi Rusiji sv. pismo v 53 narečjih, po Egiptu v 53 narečjih, po južnomalajskem otočju v 20 narečjih in po južni Afriki v 14 narečjih.

Debeli ljudje niso sicer redki, toda slučaj, ko je telesna teža bila čezmerna, so pa dosti redki. Tako je Edvard Brigt na Angleškem meril na visokost 171 cm, a v objemu 304 cm. V njegovi zimski suknji je imelo prostor sedem srednjih ljudi in bilo je treba treh ljudi, da so ga objeli. Tehtal je komaj 265 kg. Viktor de Clerk iz Paleme na Belgijskem je meril v objemu 210 cm, tehtal je 300 kg. Gospod in gospa Zarlova v Čikagi sta tehtala: prvi 363, a druga 334 kg, torej oba zakonska skupaj 697 kg. Na svatbenem potovanju sta se morala posluževati tovornih vagonov, kajti v osebni vagon se jima skozi vrata preriti ni bilo moči. Znatno lažja je bila Amerikanka Mary Dickova, ki je pred nekolikimi leti budila pozornost v Marienbadu. Tehtala je 170 kg, bila je v objemu skoro dva metra. Tudi gospa Allanova, hčerka pri pariškem gledališču, je bila tako debela, da je večkrat ukazala svojemu sinu za kazen jo trikrat obleteti.

Učenjak, ki ne bo dobil tako naglo naslednika. Te dni je umrl v Benetkah vsled kapl 63letni učenjak Alfredo Trombetti. Govoril je 88 raznih jezikov in je bil sin priprostega delavca. V najbolj zgodnji mladosti se je naučil sam pisanja ter čitanja. Kot otrok se je igral s francoskim dečkom in je bil takoj večš francoščine poleg materinega italijanskega jezika. S sedmimi leti je dobil v roke nemško slovnico in je znal nemščino v 4 mescih tako, da je lahko čital najboljše nemške pisatelje in pesnike. Ko je bil star 14 let, so mu

imela je obliko čolnčica in jo je bilo lahko zibati.

Stari Rimljani so poznali zibelko v obliki čolnčica. Bila je obdana od vseh mogočih povojev, ki so branili, da ni padel venkaj dojenček. K rimski zibelki so spadale še odeje, zglatniki ter robci. Mlad Rimljanček je bil opremljen s prav moderno posteljico.

V srednjem veku so splošno rabili starorimsko zibelko. Še le v 15. stoletju se je začela zunanja oblika spreminjati. V tem času že visi zibelka za dva obroča na podstavku.

Najbolj navadna oblika srednjeveške zibelke je štirioglati zabojček, ki je pritrjen na dva polumesecu podobna kotača, da je mogoče guganje.

V 17. stoletju so bile zibelke plemenitave ter bogatinov umetni ter krasni izdelki, ki so se dali zibati.

V 18. stoletju so prišle v navado male gugalnice.

bili igračka starogrški in starorimski spisi. V mestu Bologna se je seznanil s prodajalcem perzijskih preprog in se naučil perzijskega jezika. Kot 17letni mladenič je pisal ter govoril hebrejski. Ni obiskoval v mladosti nobene šole, ker je bil zaposlen kot sin revnih staršev v brivnici in pozneje pri nekem zlatarju kot delavec. Poznavalec jezikov Londoni je postal pozoren na ta redni talent in se zavzel za mladeniča, ki je igraje končal vse študije in postal profesor semitskih jezikov. Užival je svetovni sloves. Napisal je veliko delo, v katerem trdi in dokazuje, da so se razvili vsi jeziki na svetu iz enega. Imel je radi te trditve med učenjaki veliko nasprotnikov, ki so mnenja, da je na celim svetu 800 raziskanih različnih jezikov, ki so razdeljeni na 5 jezikovnih družin in te izhajajo iz 5 prajezikov.

Moderna natezalnica. Po Kitajskem so po vojni na dnevnem redu razne ustaje ter medsebojni poboji. Vedno prelivanje krvi je rodilo nebroj razbojniških tolpe, ki ogrožajo življenje ter imetje. Župan v Velikem Šangaju je upeljal uporabo moderne natezalnice. Ujetega razbojnika privežejo na lestvo iz bambusa. V lestvo izpustijo električni tok, ki povzroča tako nezno bolečino, da prizna vsak tolovaj takoj vse zločine. Trdijo, da je električna natezalnica za žalostne razmere na Kitajskem prav primerna in se je že dobro obnesla.

Iz prešlih časov. K občudovanim ukazom v srednjem veku so spadale vse mogoče neobičajne dolžnosti, katere so podaniki svojim gospodom morali izvrševati. Tako n. pr. na Francoskem v Bretanski krajini, kadar je žena žlahtnika v poletnem času prišla »v koto«, so morali podaniki po bližnjih mlakah žabe plašiti, da je porodnica imela pokoj. K temu cilju so se odpravili z dolgimi palicami k najbližnji mlaki ter švrkali po vodni površini, da bi se žabe preplašile in nehale kvakati.

Dobro si je pomagal. Francoski pesnik Maurice Douay si je pozidal pred kratkem na deželi hišico z vrtom. Naj-